

Vergadering Commissie Ruimte en Groen, 10 mei 2017

Betreft: Bestemmingsplan Locatie De Wegwijzer

Inspreker: Erik Ploeg, Zuidbrink 19, Westerbork

Spreekrechtbijdrage:

Twee aspecten nader toelichten:

- a. De voorlopige uitkomst van de onderhavige bestemmingsplanprocedure, en
- b. De interactie tussen De Gemeente en ons tijdens deze procedure

Voorafgaand ter verduidelijking: ik spreek hier alleen namens mijn vrouw en mijzelf; tijdens de procedure hebben wij regelmatig opgetrokken met andere belanghebbenden uit de wijk, maar ik verkondig hier – zoals gezegd – alleen ‘onze’ visie.

Voorlopige uitkomst:

Allereerst wil ik heel duidelijk stellen dat wij (mijn vrouw en ik) absoluut geen probleem hebben met nieuwbouw op het terrein van de voormalige basisschool ‘De Wegwijzer’, ook niet met het voorgestelde ontwerp, echter wel met de exacte locatie van deze nieuwbouw.

Toen wij (mijn vrouw en ik) circa 18 jaar geleden de woning aan de Zuidbrink 19 kochten koken wij uit op basisschool ‘De Wegwijzer’. Het gebouw stond op circa 24 meter van onze woning en was ter plekke nog geen 5 meter hoog. De voorgenomen nieuwbouw daarentegen komt op 18 meter van onze woning en wordt 9 meter hoog. Het is dus niet alleen dat we tegen veel hogere bebouwing aan gaan kijken, deze komt ook nog eens aanzienlijk dichterbij te staan.

Conform de ‘Zonnestudie’ welke in opdracht van de gemeente is uitgevoerd, betekent dit tevens dat wij in de donkerste maanden van het jaar (november – februari) aanzienlijk minder zon op/in het woongedeelte van onze boerderij zullen krijgen.

Bovenstaande was, en is, voor ons reden ons te verweren tegen het voorgenomen plan tot nieuwbouw op deze locatie.

Tot zover onze reactie t.a.v. de voorlopige uitkomst van de procedure; nu specifiek met betrekking tot de interactie tussen De Gemeente en ons.

Interactie:

Tijdens de eerste presentatie mbt de nieuwbouw op 23 september 2015 in Het Derkshoes o.l.v. de toenmalig wethouder werd heel duidelijk gesteld dat de getoonde schetsen en plattegronden slechts een eerste indicatie waren; uiteraard zouden er de gebruikelijke, wettelijk verplichte inspraakrondes volgen waarbij zoveel mogelijk rekening gehouden zou gaan worden met de betrokken buurtbewoners.

Een lang verhaal kort: ondanks al onze inspanning om constructief tot een – in onze ogen – beperkte aanpassing te komen, is er absoluut en op geen enkele wijze ook maar enigszins tegemoetgekomen aan onze wensen. Hoewel de gesprekken in eerste instantie nog als constructief konden worden aangemerkt, werd de toon bij het verstrijken van de tijd in toenemende mate door ons als kleinerend ervaren.

Gezien de beschikbare tijd voor deze inspraak beperk ik me tot de volgende passages uit deze gesprekken welke illustratief zijn voor de manier waarop we te woord zijn gestaan:

1. Opmerkingen als *“overleg moet wel zinvol zijn”* en *“een herhaling van eerdere gesprekken heeft niemand iets aan”* werken misschien op ambtelijk niveau, maar zijn door ons niet echt op prijs gesteld. We kregen heel sterk het gevoel dat we nadat we in een eerste gesprek onze visie op dit plan hadden mogen ventileren, we verder beter onze mond konden houden.
2. Vervolgens werd ons medegedeeld dat er al vele gesprekken waren gevoerd met de toekomstige bewoners en het daarom niet meer mogelijk was aanpassingen te doen. Ik denk dat ik niet toe hoeft te lichten waarom wij dit niet als een serieus argument willen beschouwen.
3. Tevens zou zelfs de geringste verschuiving van de voorgenomen nieuwbouw een ontoelaatbare verstoring van het straatbeeld van de Zuidbrink met zich meebrengen. Voor wie bekend is met de situatie: er staan geen 2 woningblokken op gelijke afstand van elkaar of t.o.v. de straat...
4. Het meest schokkend vonden wij echter het volgende: tijdens een van de bijeenkomsten werd letterlijk gesteld dat de belangen van de toekomstige bewoners van de nieuwbouw aanzienlijk zwaarder wegen dan die van de bestaande bewoners.

Samengevat:

Er is geen enkele bereidheid gebleken om rekening te kunnen en/of willen houden met onze belangen. We hebben trachten mee te denken en een paar mogelijke alternatieven aangedragen; alles met als resultaat: “kan niet”.

Het moge duidelijk zijn dat we hier geen genoegen mee willen nemen en dus v.w.b. de uitkomst van deze procedure naar de RvS zullen stappen.

Ten aanzien van de gesprekken, en de daarbij gebezigde kleinerende houding van een paar van de betrokken ambtenaren, zijn we van zins een andere procedure aan te spannen; we verkeren hierbij in een oriënterende fase en willen ons laten adviseren hoe dit verder vorm te geven.